

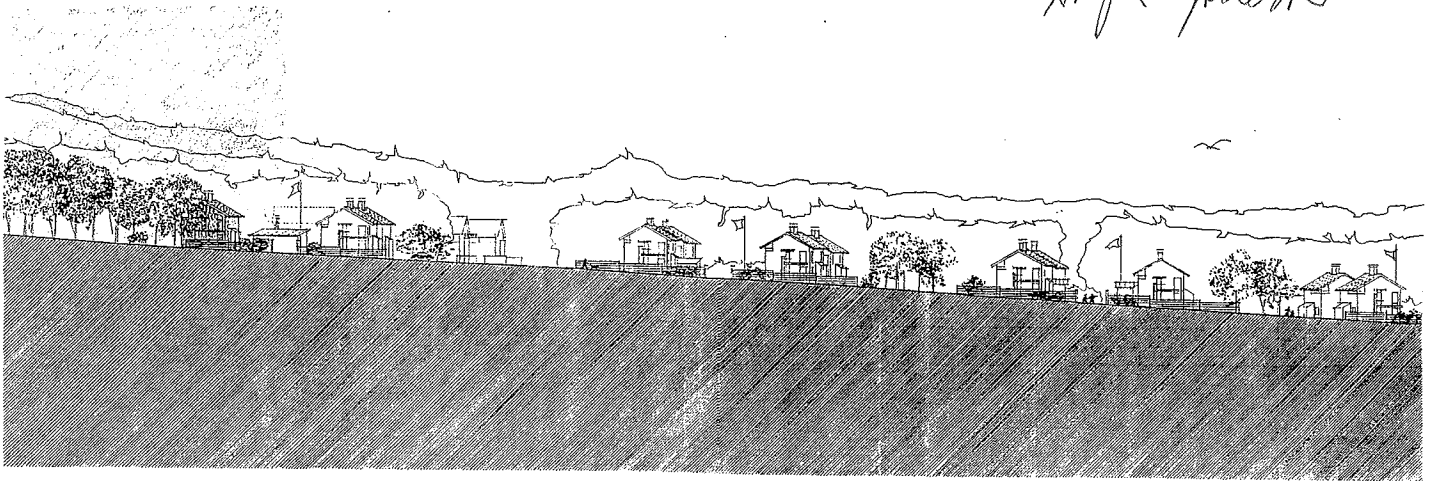
ORIJÄRVEN PUUTALOALUE

RANTAKYLÄ / MIKKELIN MAALAISKUNTA

RAKENNUSTAPAOHJEET

10.4.2000

Arja Järvelin

YLEISTÄ: MODERNI PUUKAUPUNKI

Mikkelin maalaiskunnassa on v. 1999 aloitettu kehittämishanke, jonka tavoitteena on aikaansaada Orijärven puutaloalueesta omaleimainen, hyvää mieltä ja miellyttäviä elämyksiä tuottava korkeatasoinen pientaloalue. Rakentamisessa halutaan edistää terveellistä ja rakennusteknisesti kestävästä puurakentamista. Alueelle toivotaan myös erilaisia puuteknologian kokeiluhankkeita ja viimeaikaisten tutkimustulosten tuomista käytännön rakentamiseen. Alueen muotoutumista seurataan ja siitä raportoidaan rahoittajille, joita ovat Teknologian kehittämiskeskus TEKES, ympäristöministeriö, Etelä-Savon maakuntaliitto, EU ja Puuinfo Oy. Eteläsavolaiseen ihannemaisemaan sidotun projektin erityisenä kuntahaasteena on esimerkillisen miljöökokonaisuuden luominen myös silloin kuin rakennuttajia on runsaslukuisesti ja yksittäisten rakennusten hankekoot ovat pieniä.

Aluerakenneidea on haettu arkkitehtikilpailulla. Tämän jälkeisessä kaava-suunnittelussa on tehty yhteistyötä mukaan ilmoittautuneiden, mahdollisten tulevien asukkaiden kanssa. Myös näistä rakennustapaohjeista on neuvoteltu.

RAKENNUSTAPAOHJEIDEN TARKOITUS JA TAVOITTEET

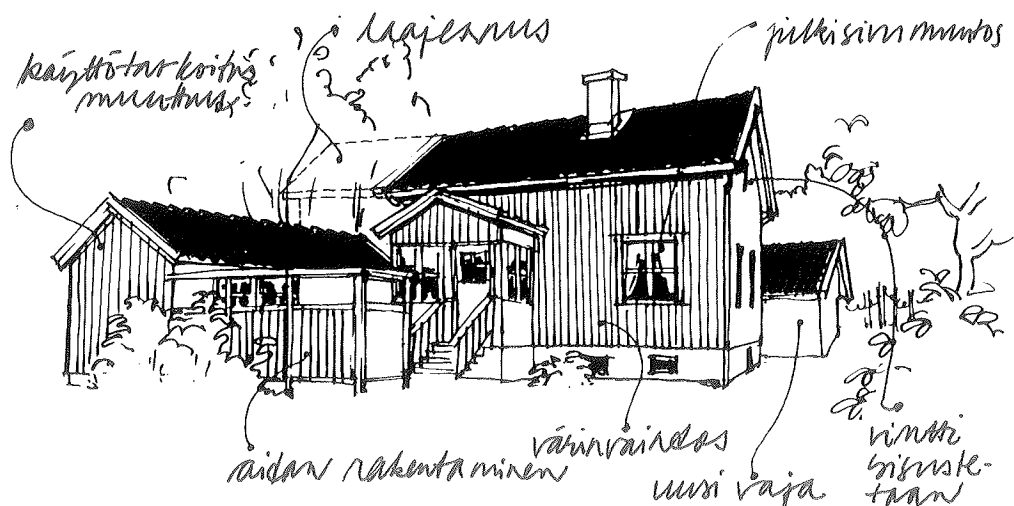
Rakennustapaohjeet täsmentävät kaavasunnitelman niitä osatekijöitä, joilla on katsottu olevan merkittävä tai ratkaiseva vaikutus alueen tulevan "savolaishenkisen modernin" ilmeen muodostamisessa.

Ohjeet on tarkoitettu rakentajien ja rakennuslupaviranomaisten avuksi rakentamisen suunnitteluun, ohjaukseen ja valvontaan. Koska nykyisin tarjolla oleva pientalomallisto ja materiaalivalikoima on erittäin runsas ja laadultaan kirjava, on nähty hyväksi tällä tavalla sopia yhtenäisen ja viihtyisän asuinympäristön perustekijöistä, rakentamisen juonesta Orijärven puutaloalueella.

Kaikki ohjeet eivät ole ehdottoman sitovia. Rakennustarkastajan ja hänen apunaan käyttämän kunnan ohjaavan neuvontaryhmän harkinnan mukaan voidaan ohjeista erityisperustein poiketa - mikäli yleistavoitteet sentään toteutuvat ja kokonaisympäristön kannalta on mahdollista päästä riittävän hallittuun lopputulokseen. Rakennustapaohjeiden laatijat toivovat, että ovat pystyneet tarjoamaan tuleville rakentajille pikemminkin tuen kuin raskuuden.

Tärkeitä ympäristöä määrittäviä ominaispiirteitä ovat:

- rakennusten sijoittelu tontilla sekä sovittaminen olemassa oleviin maastomuotoihin
- rakennusten ja katualueen keskinäinen suhde
- rakennuksen muoto, korkeus ja mittasuhteet
- kattomuoto, kaltevuus ja katemateriaali
- puun säilyminen päämateriaalina ja talojen väriytykset
- pihojen ja yleisten alueiden istutusten yleisilme.

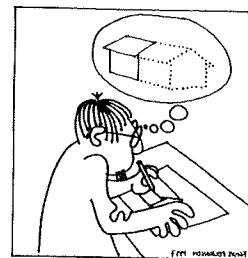

Talon käyttökä on monta sukupolvea. Jo suunnitteluvaiheessa on hyvä panna sihti tarpeeksi pitkälle ja kuvitella mitä kaikkea elämä voi tuoda tullessaan. Ja tehdä perusratkaisut niin, että muutostarpeisiin voidaan kohtuullisesti vastata.

Kerstin Wergeni-Wasberg:
Bygga om och bygga till

1. TÄRKEÄÄ KOKO ALUEELLA

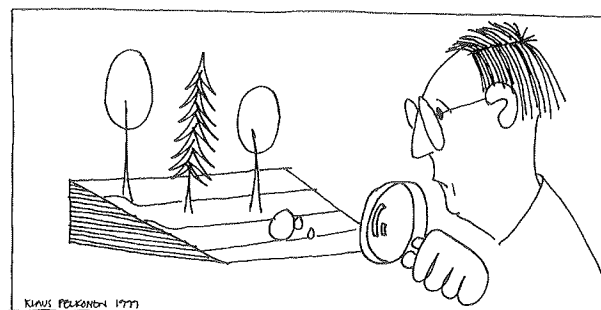
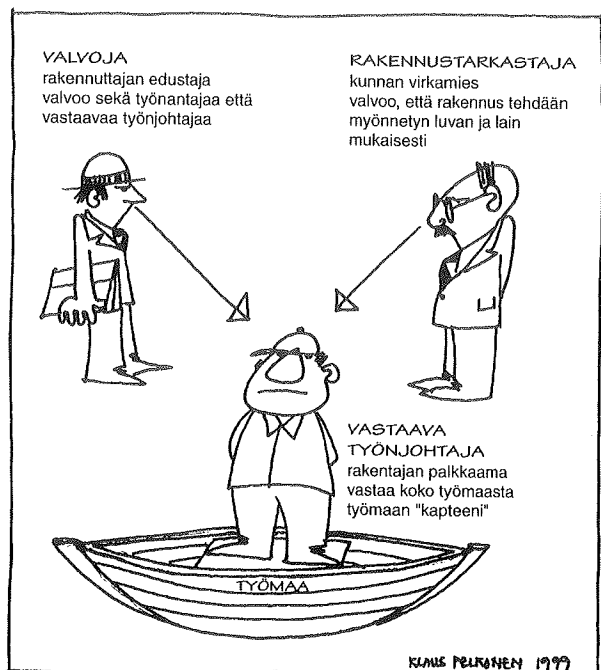
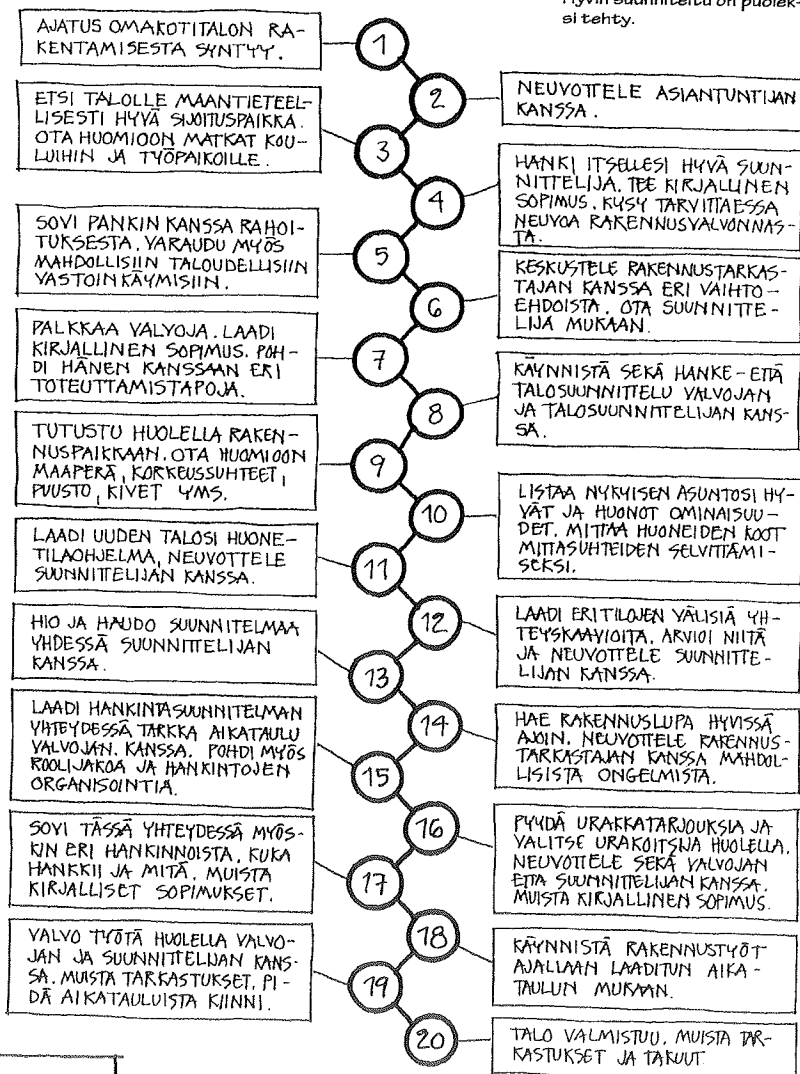
Kaavio pientalon rakentamisesta

Hyvin suunniteltu on puoleksi tehty.

Tuleville rakentajille halutaan korostaa hyvän rakennus-suunnittelun merkitystä. Suunnitteluun kannattaa paneutua pääsuunnittelijan ohjaamana ja varata työlle riittävästi aikaa. Tällä alkuvaiheen työllä voidaan varmistaa parhaiten rakennushankkeen kaikinpuolinen onnistuminen: niin perheen tilatarpeiden yhteensovittaminen ja niiden sopeuttaminen oleviin resursseihin, kuin myös aluelopputuloksen kannalta sopivien ratkaisuvastausten tarjoaminen. Hyvällä suunnittelulla poistetaan myös hukkaneliöitä: suunnittelupalkkio tulee helposti monikertaisesti tienatuksi rakennuskustannusten säästöillä!

Kunta toimittaa suunnittelun lähdemateriaaliksi asemakaavaotteet, nämä rakennusta-paohjeet, tontin lohkomiskartan, 10 metrin ruutuun tehdyn pintavaaituskartan sekä tiedot kunnallisteknisistä suunnitelmista tontin kohdalla.

Rakennuspaikkaan on tutustuttava huolella. Ilmansuunnat, puusto, maaperän laatu, vallitseva tuulen suunta yms. vaikuttavat kaikki asuntoon.

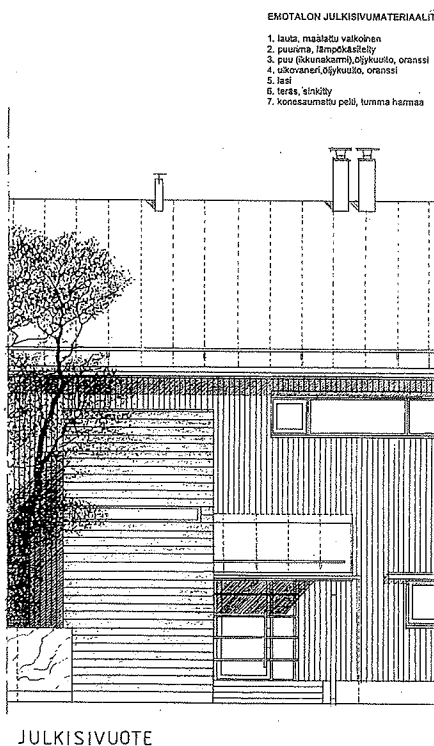
2. RAKENNUSTEN KOKO JA MUOTO

Rakennusten kerroslukumäärä kaava-alueella vaihtelee asemakaavamääräysten mukaan yhdestä kahteen. Ehdottomasti korkean eli puolitoista- tai kaksikerroksisten rakennusten tontteja ovat Karilantiehen rajautuvat reunimmaisest tontit kadun molemmin puolin. Yksikerroksisten rakennusten osuus voi kasvaa Karilantieltä alueen länsi- ja itälaitoja kohti edetessä.

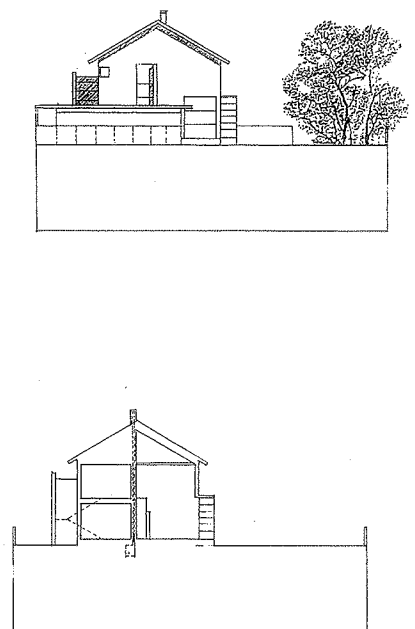
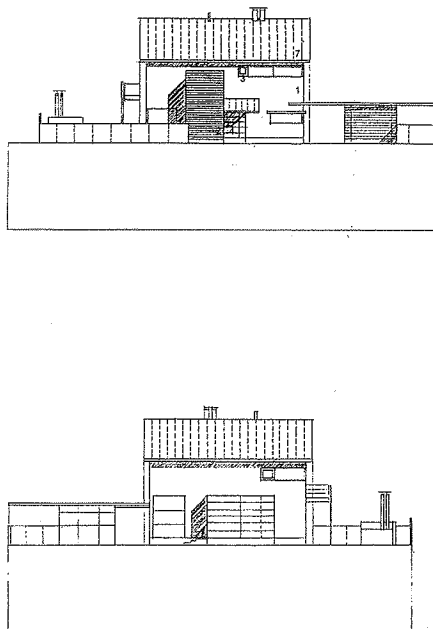
Julkisivupinnan korkeuden pääasuinrakennuksessa - mitattuna sokkelin yläpinnasta seinän ja katon ajateltuun leikkauspisteeseen - tulee olla:

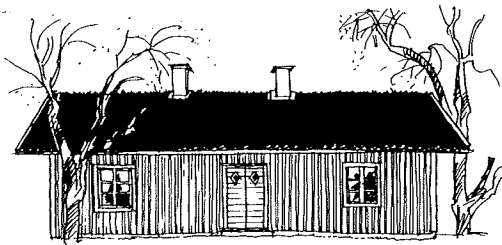
- kaksikerroksisissa rakennuksissa n. kuusi (6) metriä pitkällä sivulla ja n. yhdeksän (9) metriä päädyissä
- yksikerroksisissa rakennuksissa n. neljä (4) metriä pitkällä sivulla ja n. seitsemän (7) metriä päädyissä.

Tällä ohjeella halutaan ohjata talojen ilmettä hallitseviksi osiksi nimenomaan puiset seinäpinnat ja välttää ”lipat silmillä” -vaikutelmaa. Pienempikokoisissa ulkorakennuksissa sallitaan matalammat toteutukset, ja kadun varren (auto)katoksissa ja vajoissa suositellaan räystäskorkeuden asettumista mitta-kaavan vaihtelevuuden aikaansaamiseksi lähelle tarvittavaa ajo- tai käyntio- vikorkeutta.

PIENTALON EMOMALLI

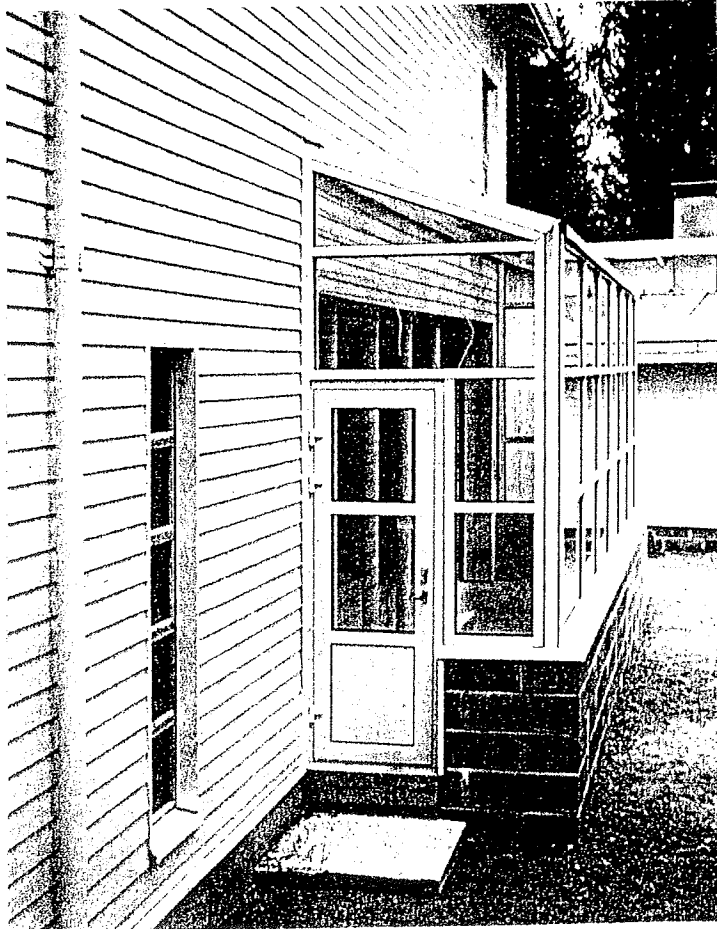

Kerstin Wergeni-Wasberg: Bygga om och bygga till

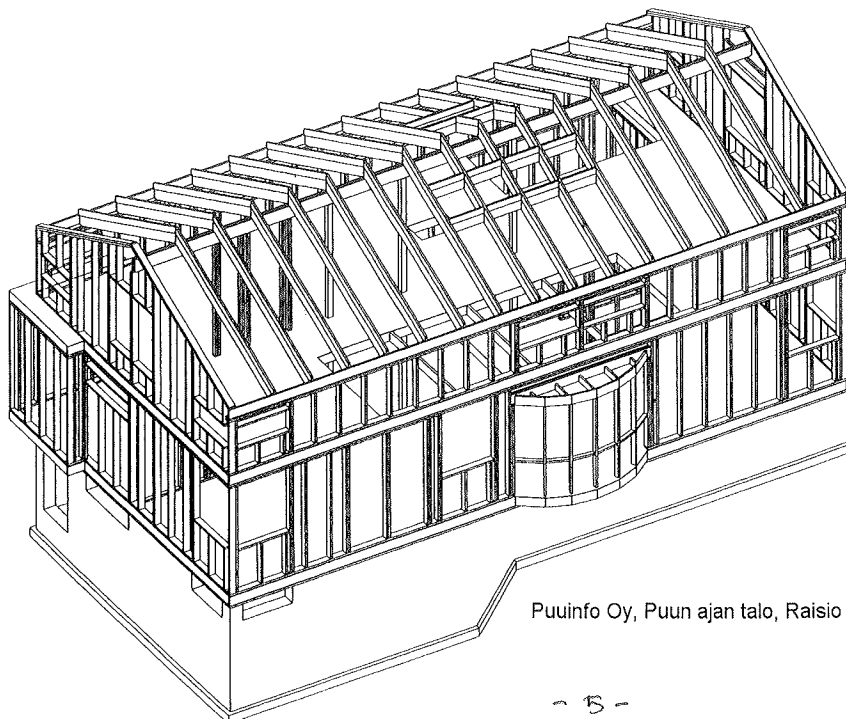
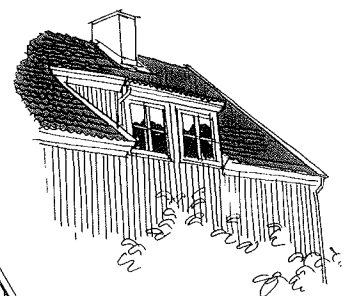
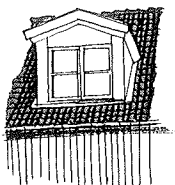

Pientalon rakennussuunnittelussa arvostetaan rehellisyyden oppia. Suomalainen puutalo on aidosti itsensä näköinen (päämateriaalina on puu) ja se karttaa ulkomaisia tyyllilainoja ja lavastevaikutelmaa. Se on konstailematon, hillityn vähäeleinen ja Savossa harjakkainen.

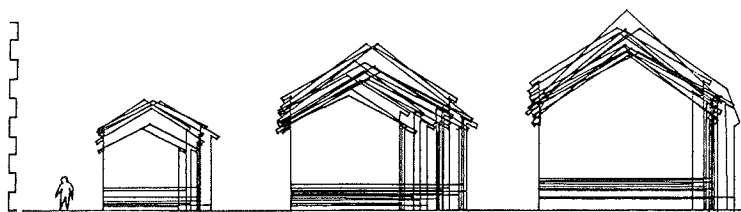

Rakennushahmon ja sen sen osien kauneus edellyttävät onnistuneita mittasuhteita. Pientalossa, jossa koko rakennus nähdään lähes yhdellä silmäyksellä, tämä ensivaikutelma ympäristön kokonaisuuden kannalta on tärkeä. Rakennuksen kokonaismittojen, sen pituuden leveyden ja korkeuden suhteen sekä toisaalta katto- ja seinäpintojen suhteiden on oltava oikeat. Sommitelu ja suunnittelu on taitolaji.

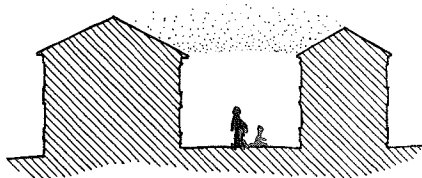
Puutalon perusmassa on usein lähellä selkeää kuutiota tai suorakaidetta. Huonetilojen sijoittaminen luontuu selkeimmin 6-10 metrin levyiseen tai syvyiseen rakennusmassaan. Perusmassaa voi rikastaa "ulokkeilla" kuten kuisteilla, terasseilla, viherhuoneilla, erkkereillä, pergoloilla tai kattolyhdyillä, kunhan siluetti eheys säilyy.

Puuinfo Oy, Puun ajan talo, Raisio 1997

Orijärven alueella sallitaan vähäistä kattokaltevuuksien vaihtelua - näin on yleensä ollut perinteisissä puukaupungeissa. Rakennuksen leveyden kasvaessa kasvaa myös rakennuksen korkeus, on hyvä yleissääntö massoitteeluun. Myös sokkelikorkeudet on perinteisesti valittu talon kokoon suhteutettuina.

Räystä antaa viitteen katutilan katon sijainnista ohjaamalla katsetta samalla tavalla kuin kattolista tekee sisätilassa.

Sture Balgård: Täydennysrakentaminen puukaupungissa

3. RAKENNUSTEN SIJOITTUMINEN TONTILLA JA PIHATILAN SUUNNITTELU

Pihatilat saavat mielellään rakentua savolaista perinnettä noudattaen useammasta erillisrakennuksesta. Tonttimaan jaottelu eri toiminnoille, kuten sisääntulolle, kulkuneuvojen pitopaikoille, oleskelulle, ulkoruokailulle, leikille, talouden hoidolle (pyykinkuivaus, tomutus, pikkuremontointi) sekä hyötypuutarhalle tulee mietittäväksi heti alkuvaiheessa. Rakennusten sijoittumisen tavoitetilanne on osoitettu asemakaavan havainnepiirroksessa. Sen pohjalta suunnitellaan hankekohtaisesti tarkentaen asemapiirros.

Pientalotonttien kadun varren talousrakennukset (t/as) tulee rakentaa kahden (2) metrin päähän asuntokatuun rajoittuvasta tontinrajasta. Pihan perälle sijoittuvien talousrakennusten paikat saa suunnitella vapaammin. Niillä on harkitusti rajattava pihatilaa, naapuria kuullen. Talousrakennus voi olla myös pienimuotoinen asuinrakennus tai verstaas (max 40 kerrosalaneliömetriä), puutarhavaja, pergolarakennus tai grillikatos.

Piha- ja katutilaa on hyvä rajata puu- ja pensasistutuksin. Kasvillisuus valitaan mielellään hyötykasveista kuten marjapensaista ja hedelmäpuista. Yhteinäisiä pensasaitauksia, kuten esim. leikattavia orapihlaja-aitoja ei suositella, vaan mieluummin erillispensaita tai niiden vapaamuotoisia ryhmiä. Suhteellisen umpinaisen puuaidan enimmäiskorkeus saa olla 1,2 metriä. Aitaan voi kuitenkin siellä täällä tehdä korotuksia esim. köynnöskasvien tukisäleiköillä.

Katualueelta sisäänkäynnille johtavaan puolijulkiseen tilaan tulisi mielellään laittaa pihanpäällyste samoin tai samanhenksin materiaalein kuin yhteisellä katualueella on käytetty, jotta hallinta-alueiden raja onnistuttaisiin häivyttämään.

Useampia asuntoja käsittävissä yhtiömuotoisissa kiinteistöissä on varattava vähinään yksi, tarpeen mukaan useampi invapysäköintipaikka ja se on sijoitettava mahdollisimman lähelle sisäänkäyntiä.

[illegible][illegible]

A line drawing of a long, low building with a series of doorways and a large circular window. A person is walking on a path in front of the building.

4. RAKENNUSTEN MAASTOON SOVITTAMINEN JA SOKKELIT

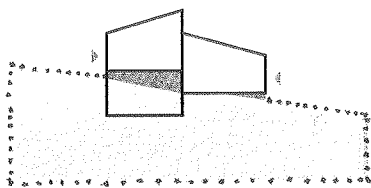
Rakennukset tulee sovittaa tontille maaston korkeussuhteet huomioiden, kuin muovaillen ne maastoon ja lähitaloihin luontevasti sattuviksi. Maanpinnan yläpuolisen sokkelin on oltava vähintään 40 senttiä korkea. Rakennus suunnitellaan ja tehdään tarvittaessa porrastuvaksi, jotta vältetään ylikorkeilta sokkeleilta. Asuintilojen lattiatasojen tulee olla korkeammalla kuin viereisten ajoteiden pinta. Jos tehdään kellaritiloja, niiden lattiatasojen tulee olla padotuskorkeuden (=alin mahdollinen viemäröintikorkeus) yläpuolella. Talojen hyvän maastosovituksen varmistamiseksi tulee jo luonnosvaiheessa esittää rakennustarkastajalle rakennusten "istutus maastoon" eli näyttää tontin pituus- ja poikkileikkauspiirustuksin sekä lähtökohtatilanteen että lopulliseksi aiotun maanpinnan korkeusasemat.

Umpisokkeleiden pinta saa olla rehellinen betoniharmaa, pinnoittamaton työstöjälki, silloin kun se on siisti.

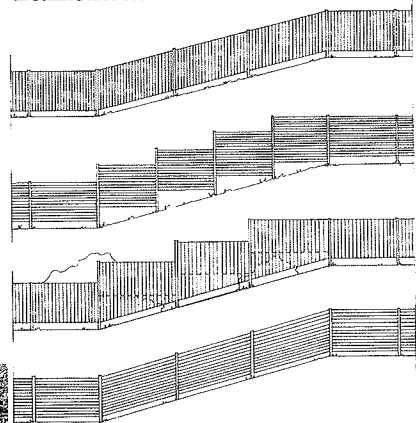
5. RAKENNUSTEN MATERIAALIT JA VÄRIT

Jo asemakaavassa on määrätty, että rakennusten tulee olla rungoltaan ja julkisivuiltaan pääosin puuta.

Hirsirakennusten tulee olla lyhytnurkkaisia ja hirsien sileäksi työstettyjä pelkka- tai lamellihirsiä. Tällöin julkisivut voivat jäädä hirsipinnalle ja mitään erityistä hirsitalokorttelia ei osoiteta vaan lauta- ja hirsitalot voivat sijoittua samaan katunäkymään. Pyöröhirsiseiniä ja pitkänurkkia ei sallita.

**Eri tapoja
rakentaa aita rinteeseen**

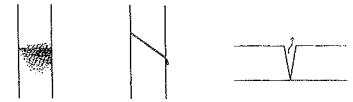
PUUJULKISIVUN PITKÄAIKAISKESTÄVYYS:

- Julkisivuverhouslautojen tulisi olla vähintään 28 mm, mieluummin 32 mm paksuja.
- Julkisivuverhousten tulee olla taustaltaan tuuletettuja.
- Käyttäessä massiivihirsirakenteita, seinän paksuus on vähintään 205 mm.
- Julkisivuverhouksissa avoimet lautojen päät on peitettävä suojalistoin (lautojen alapäitä lukuun ottamatta, jotka on viistettävä).
- Puuverhouksia ei tulisi ulottaa 400 mm lähemmäksi maan pintaa. Pellitysten tai kiviaineisen materiaalin ja puun rajassa ei verhouslaudan alapää saa ulottua kiinni liittyvään materiaaliin.
- Rakennusten lattiapinnan tulee olla riittävän ylhäällä maantasosta, suositus 300-800 mm.
- Verhoukset, vaakasuorat verhouslaudat, listoitukset ja muut sääle alttiit puusotat tulee muodostu vaakasuoria vettä kerääviä pintoja. Suojaamattomia puisia vaakapintoja tulee välttää.
- Julkisivujen puuverhouksien kiinnittämiseen tulisi käyttää ruostumattomia tai kuumasinkittyjä kiinnikkeitä.
- Puurakennuksissa on oltava räystäät. Suositeltava räystäspituus on päädyissä vähintään 400 mm ja pitkillä sivuilla ns. alaräystäillä vähintään 600 mm. Vesikatoilta tulee olla ulkopuolinen vedenpoisto ja kattokaltevuuden riittävä.
- Lateksimaalien käyttöä puuosien ulkomaalauksessa tulee välttää. Pintakäsittelyaineina suositeltavia ovat luonnonmukaiset ja helposti uusittavat käsittelyaineet kuten pellavaöljymaalit, keittomaalit sekä terva- tai mäntyöljypohjaiset kuultokäsittelyaineet.
- Paras tartuntapinta maalille hienosahapintainen lauta, kuivana pyörö- tai vannesahattu.

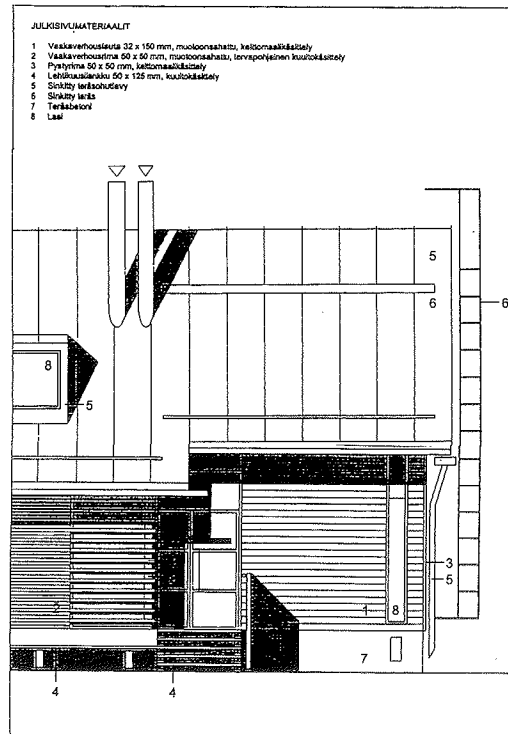
hattu. Jos se on liian karkea-pintaista, se kuitenkin likaantuu helposti.

- Asennettaessa laudoitusta on sydänpuoli puusta laitettava ulospäin. Lustokuvio tulee alaspäin kuten myös sahauksessa mahdollisesti muodostunut nukka.

- Verhouslautoissa jatkoksia tulee välttää, sillä vaurioituminen alkaa niistä helposti, etenkin pystyverhouksissa. Jatkokset tehdään mielellään tehtaalla sormijatkettuina.

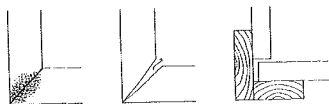

Verhouslaudan jatkos: oikea tapa on pystylaudassa keskellä ja vaakalaudassa oikealla.

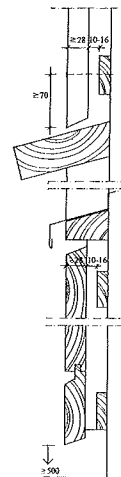

JULKISIVUKATKELMA

Orijärven puutaloalueen
aatekutsukilpailu / MOGA-ryhmä eli
Jukka Mäkinen, Kari Nykänen, Janne
Pihlajaniemi ja Jyrki Rihu

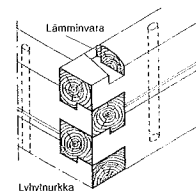

Kaksi oikeanpuoleista kuvaa esittävät oikean tavan tehdä vaakaverhouksen ulkonurkka, pitkäaikaiskestävin on ratkaisu, jossa nurkat on suojattu pystylaudoin.

Suosittelavassa ratkaisussa verhouslaudan paksuus on vähintään 28 mm, naulaus tehty vähintään 70 mm etäisyydeltä laudan päästä, laudan päät on viistetty tippanokiksi eikä lauta ulotu 400 mm lähemmäksi maata. Tuuletusrako on kuristettu rimojen avulla 16 mm:iin.

Anu Soikkeli:
Puun pitkäaikaiskestävyys julkisivuissa

Unto Siikanen:
Puurakennusten suunnittelu

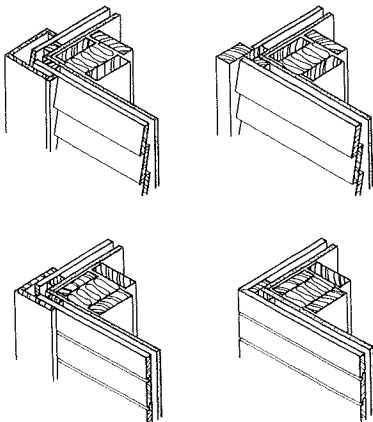
ILMEIKÄS
PUUARKKITEHTUURI
JULKISIVUISSA:

- Puumateriaalille on ominainen viivamainen ja sälemäinen ilme. Mieluummin levollisesti selkeällä juonella kuin kikkaillen käytettynä. Myös valon tulokulma vaikuttaa ulkonäköön.

- Pinnan tuntuun ja näköön vaikuttavat verhouslaudan muotoilu, sen mitat (rohkeaa arkkitehtuuria saa usein tavanomaisista mitoista järeämmillä tai hoikemmilla puutavaravalinnoilla), laudan suunta, verhouslautojen väliset raot, sahaus- ja höyläystapa, puun oksaisuus ja pintakäsittely väreineen.

- "Saumassa sen salaisuus": Puuosien ja -pintojen liitosten tekemisessä ja kehittämisessä on uinuvia mahdollisuuksia (mm. avosaumaratkaisut julkisivuverhouksissa). Jos julkisivuissa haluaa vaihdella laudoituksen suuntaa, onnistuneimmissa esimerkeissä saumakohta ei enää ole korostettu eriväri- ja -käsittelyillä, vaan laudoituskentät kohtaavat samanvärisinä.

- Puurakennuksessa puuverhous on hallitseva kokonaisuus, jota mahdollisesti muut materiaalit vähäisesti täydentävät joko teknisesti tai selkeinä pintakokonaisuuksina. Eri julkisivumateriaaleja ei yleensä pidä esim. väri- ja käsittelyllä sulauttaa toisiinsa, vaan selkeä materiaalien välinen kontrasti tuottaa arkkitehtonisesti parhaan lopputuloksen.

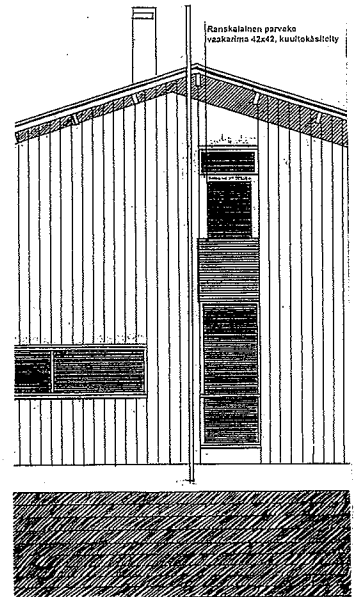

Ulkonurkkaratkaisuja

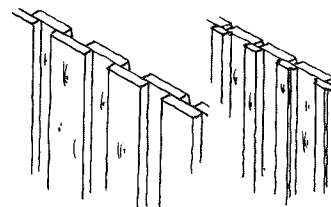

PUU-lehti 3/99 (Niiralan Kulma Oy)

Orijärven puutaloalueen
aatekutsukilpailu /
Markku Erholtz, Pekka Heikkinen

JULKISIVUKATKELMA
PÄÄTYSIVU

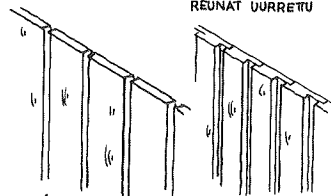
LOMALAUDOITUS

PEITTERIMITTEINEN
LOMALAUDOITUS,
OIKEALLA RIMAN
REUNAT UURREITU

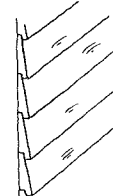
LIMILAUDOITUS

Puukauppiaiden puujulkisivujen
rakennusohje

SILEÄ ELI
AVOIN LAUDOITUS

PUOLIPONTTILAUDOITUS
(UYS)

VINOVUORI-
LAUDOITUS (UVL)

PUU-lehti 3/99
(Lappeenrannan asuntomessut)

Alueen väriytykset (ideointiin sopiva värityspaletti värinäytteineen on nähtävissä rakennustarkastajilla):

- pellon ja rannan korttelit (nrot 1-16, paitsi 7)

KATOT	grafiitinharmaa, tumma harmaa vedenpoistojärj.: kattoväri tai valkoinen
SEINÄT	keltaisen sävyt keltamullan tummuudesta vaaleampaan päin, vältetään liian kirkkaita ja neonsävyjä tavoitellaan "maavärisävyistä" johdettuja keltaisia
IKKUNAT	puitteet ja karmit valkoiset, taitetut valkoiset tai vaaleanharmaat
VUORILAUDATJA -LISTAT SEKÄ JULKISIVUSTA SELKEÄSTI EROTTUVAT OSAT KUTEN KUISTIT, ERKKERIT, VIHHERHUONEET TMS.	seinän pääväri tai valkoiset, taitetut valkoiset tai vaaleanharmaat
SOKKELIT	betoninharmaat

TON TIN TAKAOSAN (EI KADUNVARREN) PIHARAKENNUKSET JA RAKENNELMAT
Sallitaan päärakennuksen väritystavan ohella myös punamulta ja harmaaseen "aidaskoituneeseen" puuhun viittaava keittomaali, lista- ja tehostevärit kuin päärakennuksessa

HUOM. Puuosissa, ihan pääseinäpintoja myöten, voidaan käyttää harkiten myös tervaa, ns. Roslagin mahonkia tai lämpökäsiteltyä puuta, jotka tuottavat tummempia sävyjä. Tai jättää puupinnat patinoitumaan ilman mitään käsittelyä. Tällöin rakennustarkastuksessa tulee harkittavaksi, mikä on riittävän suuri kokonaisuus tällaisen ympäristöllisen tehokeinon käyttöönottoon.

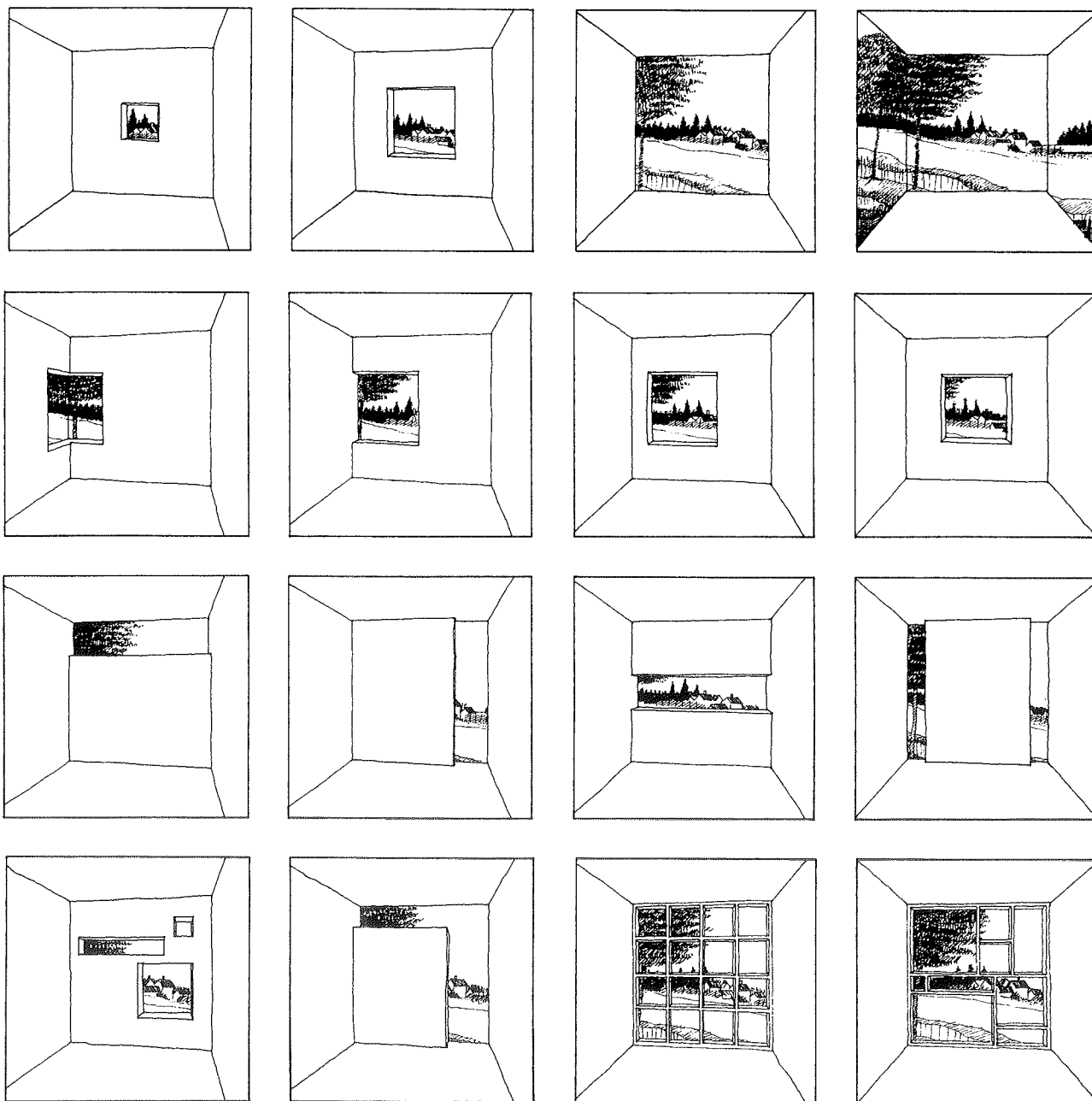
- metsäpuolen korttelit (nrot 17-26, sekä 7)
(värit sovitellaan naapureiden kanssa sointuvaksi sarjaksi)

KATOT	grafiitinharmaa, tumma harmaa vedenpoistojärj.: kattoväri
SEINÄT	valkoinen tai puhtaanharmaa (helmenharmaa) tai valkoisesta tai puhtaanharmaasta perusvärein sävytetyt, vaaleahkot sävyt vältetään liian kirkkaita ja neonsävyjä tavoitellaan "maavärisävyistä" johdettuja mietoja, murrettuja pastellisävyjä
IKKUNAT	puitteet ja karmit valkoiset, taitetut valkoiset tai vaaleanharmaat
VUORILAUDATJA -LISTAT SEKÄ JULKISIVUSTA SELKEÄSTI EROTTUVAT OSAT KUTEN KUISTIT, ERKKERIT, VIHHERHUONEET TMS.	seinän pääväri tai pääväristä erottuvat punertavat, sinertävät, vihertävät ja kellertävät hieman murrettu keskikovat sekä puhtaat harmaat
SOKKELIT	betoninharmaat

TON TIN TAKAOSAN (EI KADUNVARREN) PIHARAKENNUKSET JA RAKENNELMAT
Sallitaan päärakennuksen väritystavan ohella myös punamulta ja harmaaseen "aidaskoituneeseen" puuhun viittaava keittomaali, lista- ja tehostevärit kuin päärakennuksessa

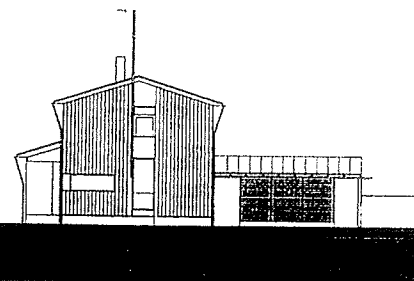
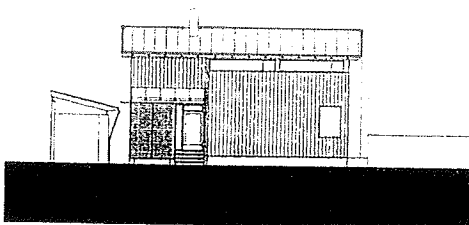
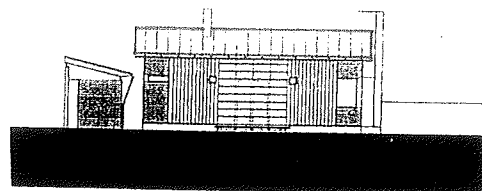
Huom. Puuosissa, ihan pääseinäpintoja myöten, voidaan käyttää harkiten myös tervaa, ns. Roslagin mahonkia tai lämpökäsiteltyä puuta, jotka tuottavat tummempia sävyjä. Tai jättää puupinnat patinoitumaan ilman mitään käsittelyä. Tällöin rakennustarkastuksessa tulee harkittavaksi, mikä on riittävän suuri kokonaisuus tällaisen ympäristöllisen tehokeinon käyttöönottoon.

6. IKKUNAT

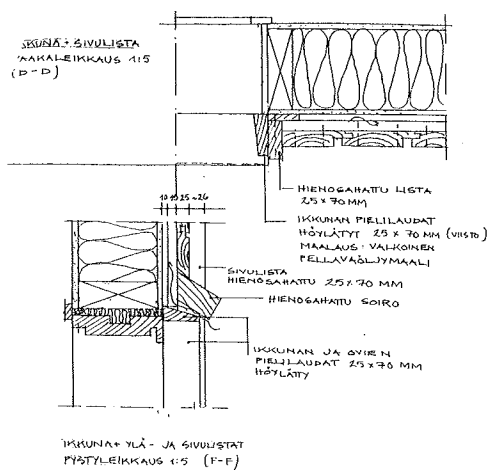
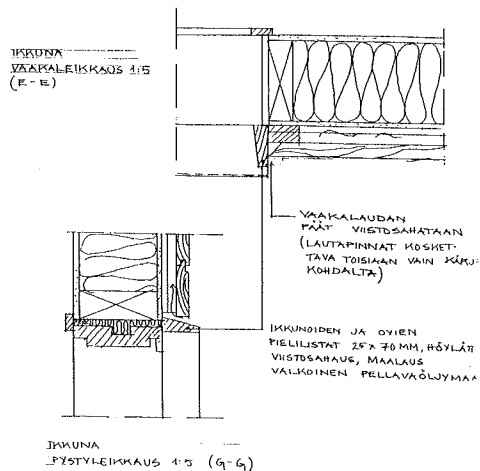

Helmer Stenros / Seppo Aura:
Arkkitehtuurin muoto ja sisältö

Nykyarkkitehtuuri heijastaa mielellään sisätoimintojen luonnetta myös ulospäin. Niinpä ikkuna-aukotuksen sijoittamisessa on otettava huomioon sekä sisätilan luonne että ulkoilme. Eri asuintoiminnoilla on erilainen sulkeutuneisuuden aste. Näkymiä ja kulkureittejä avataan toinnallisoin perustein (sisäoleskelun laajeneminen ulkoalueelle) ja/tai visuaalisiin perustein (kaunis tai mielenkiintoinen näkymä).

Orijärven puutaloalueen
aatekutsukilpailu /
Markku Erholtz, Pekka Heikkinen

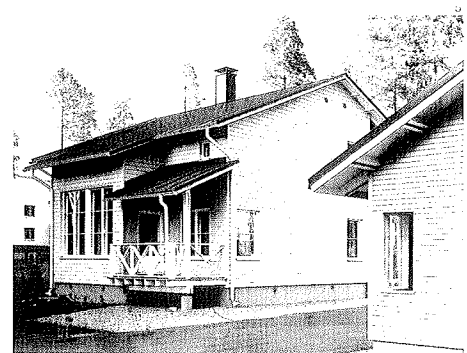

MUNT. OY LINNAKOTKA
JULKISIVUPERIKUUS
IKKUNOIDEN JA OVIENT LUSTOITUS 1:5
OULU 10.5.1999

Oulun yliopiston puustudion Moderni
puukaupunki -kehittämishankkeen
aineisto

Pääasuutilassa tulisi mielel-
lään olla selkeästi suurempi
ikkuna kuin muualla on käytet-
ty. Ikkunalasi suositellaan
tuotavaksi niin lähelle julkisi-
vun ulkopintaa kuin se vain
rakennusteknisesti on mah-
dollista. Moderni tapa tehdä
lautaverhotun talon ikkunan
ulkopuolen viimeistely niin,
että vuorilauta on ikkunasy-
vennyksen suuntainen ja ul-
konee vain vähän. Usein se
vielä on väritään sama kuin
julkisivun yleisväri.

Ulkoikkunoissa ei saa käyttää
irralista koristeruudutusta.
Ikkunoiden aitoa puitejakoa,
luontevin hyvin jakosuhtein
sen sijaan suositellaan.

PUU-lehti 3/99
(Lappeenrannan asuntomessut)

7. KATOT, KATTOMATERIAALIT, RÄYSTÄÄT

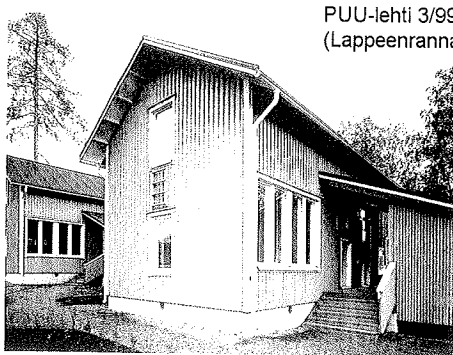
Katto on rakennuksen "viides julkisivu". Orijärven puutaloalueen rakentamis-
maasto on vaihtelevaa ja viettää kohti Orijärven rantaa - kattomaisema näkyy
kauas ja antaa leimaa koko aluekokonaisuudelle. Tämän takia on syytä sopia
yhteisesti myös sen luonteesta.

Rakennusten kattokaltevuus on n. 30 astetta. Sallittu vaihteluväli on 35...27
astetta eli suhdelukuna on 1:1,5...1:2 (päätykolmion korkeus: päätykolmion
leveyden puolikas).

Katemateriaali on asuinrakennuksissa konesaumattu pelti, jatkohuolto huomioiden mieluiten paikalla maalattava laatu. Vaihtoehtona voidaan kortteleittain sopia tietyt vierekkäiset talot tehtäväksi myös kolmiorimoitetulla huopakatteella. Ns. metsäisissä kortteleissa (korttelit 17-26 ja 7) voidaan samalla tavalla sopien valita myös betonikattotiili.

Kaikissa vesikatoissa materiaalista riippumatta on kuitenkin yhtenäisenä asiana väritys, joka on tummanharmaa, ns. grafiitinharmaa. Kadun varren ulkorakennusten katot ovat samaa materiaalia päärakennuksen kanssa, tontin sisäosissa ne voivat vaihtua, värin pysyessä samana.

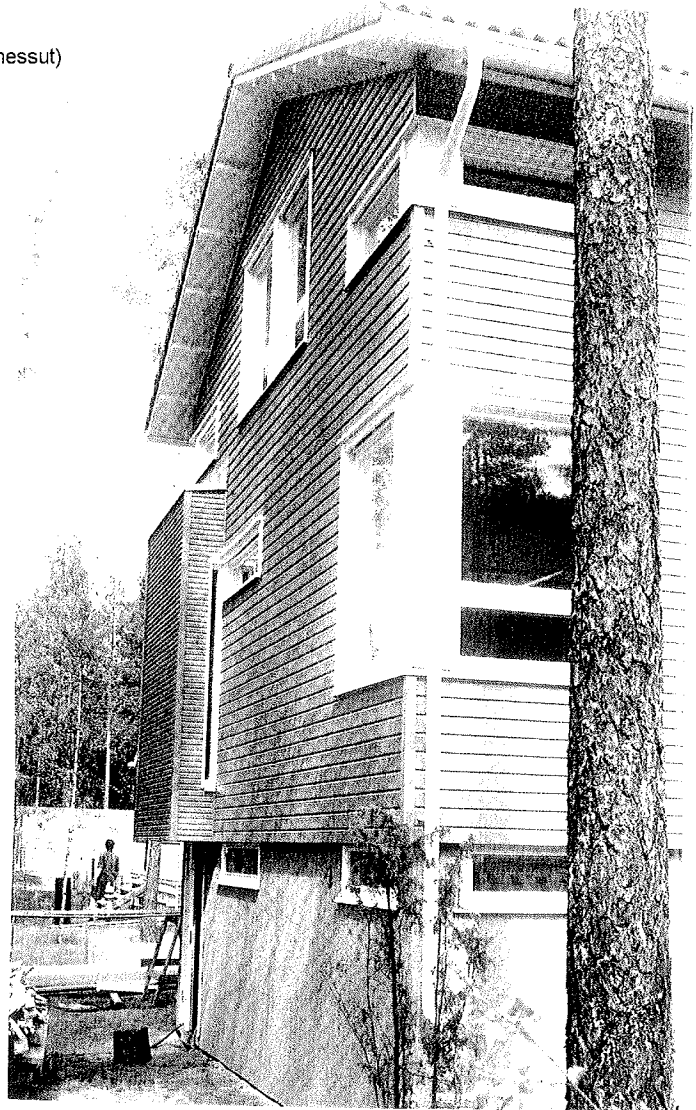
Räystäissä tulee kiertää otsalaudoitus. Tavoitellaan kevyttä räystästä, joka ikään kuin leijaa seinäpinnan päällä. Tämä saadaan aikaan sillä, että räystäiden alapintoja ei laudoiteta. Räystäskannakkeet jätetään näkyviin ja päitä voidaan haluttaessa vielä viistää tai loveamalla pykältää.

PUU-lehti 3/99
(Lappeenrannan asuntomessut)

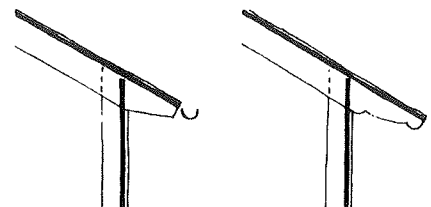
Orijärven puutaloalueen
aatekutsukilpailu /
Jaakko Merenmies

Puufin Oy, Puun ajan talo, Raisio 1997

Lähteitä, joita ei kuvien yhteydessä jo mainittu:

- arkk.tsto Tilatakomo Oy
- Orijärven puutaloalueen aatekutsukilpailun ehdotukset (HUOM. Kaikki kilpailuehdotukset eivät joka suhteessa täytä näitä rakennustapaohjeita)
- Hannu Penttilä / Anssi Koskenvesa: Pientalon suunnittelu
- Oulun yliopiston puustudio, Markku Karjalainen
- Ritva-Liisa Salmi, ympäristöministeriö
- Eeva Eitsi: Ekologisesti kestävä piha, RakAs 1/99
- rakennustarkastus, kuntatyöpajat, asukastyöpajat

OULUJÄRVEN PUUTALOALUE
KATUKA / MIKKELIN MLK
KÄÄNNÖSKUVA

OULUJÄRVI